

1945-01-19

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Johanne har i et andet brev fortalt Astrid, hvordan man fejrede deres fars 100årsdag på kirkegården og på gården Erikshaab.

Janna Schou fødte i januar 1945 datteren Pernille.

Bodild Holstein døde januar 1945.

Det vides ikke, hvem Jørgen var.

Larsen/Warberg-familien kendte mange af dette navn. Det samme gælder Charlotte.

M er formodentlig Axel Müller, og Marie kan være Marie Larsen eller Balslev.

Sjums/Ina Goldschmidt var i 1945 gået under jorden (formodentlig fordi hun havde jødisk far).

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Lars Christian Balslev

Bodild Holstein

Adolph Larsen

Marie Larsen

Pernille Marryat

Axel Müller

- Petersen, Frk.

Janna Schou

Maria von Sperling. g. Balslev

Albrecht Warberg
Laura Warberg
Martin Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0637

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura/Bibbe Warberg
Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge og Astrid må mødes i tankerne i anledning af deres mors fødselsdag. Faderens blev fejret så godt på Erikshaab. Johanne har gemt en sang, som Astrid 20 år tidligere skrev til moderen.

Frk. Petersen har været til middag på Lindøgaard.

Johanne beder Axel købe og sende tobak. Den hjemmedyrkede vil ikke brænde.

Astrid skal ikke være bekymret for Jannas fødsel.

Både Martin/Manse, Adolph/Agraren og Laura/Bibbe har det godt.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

modt. 20' Januar 1945

Mors 100 års Fødselsdag.

Fru Astrid Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard

1945

Fred. 19de Jan.

Kæreste lille Dis!

I Morgen har vi saa Mors Fødselsdag! Hvor havde det været dejlig om Forholdene havde flasket sig, saa vi kunde have været sammen paa denne Dag, men det vilde Skæbnen altsaa ikke.

Gid du havde været med paa Fars Dag og haft de samme gode Minder om den, som jeg har, det var saadan en usædvanlig dejlig Dag, som jeg af og til tager frem og tænker paa. Du ved, vi var jo paa Erikshaab hos de to go'e, og de havde gjort det saa festligt for os. Men selv om vi ikke kan være sammen og mødes ved Mors Gravsted med Blomster og Udsmykning, saa kan vi dog mødes i Tanker og Breve. Du var nu Mors Hjærtebarn, hendes lille Putte, hvor var Mor dog øm over dig, og hvor dit Vel laa hende paa Sinde. Jeg har for ikke saa forfærdelig længe siden haft fat i din lille smukke Sang til Mor, som vi sang for 20 Aar siden – det smukkeste du nogen Sinde har skrevet – men desværre er den gaaet til Bunds blandt mine Papirer igen, jeg husker aldrig nøjagtig, hvor de forskellige Sager ligger, jeg har saa mange store gule Konvolutter med saadanne Sager, men noget af den husker jeg da – om Dagen der "lyser

spæd og klar og spejder imod Vaaren" og saa: "For hvad du er og hvad du var, vi aldrig nok dig takket har, som vi saa gerne vilde". Hvor er det smukt og hvor det Sandhed. Vi fik aldrig Mor takket for alt det, hun var for os. Lad os haabe, at hun har følt det.

Vi fik alligevel drukket Axels Skaal. Som jeg vist skrev havde vi Frk Petersen (Kjert. Sygehus) til Middag den Dag. Samtidig kom Bibbe paa Cycle fra sin Vaagepost paa Sygehuset. Jeg havde det hele pænt og festligt. De fik Haresteg, ikke henkogt, men en frisk, der havde hængt fra før Jagten gik ud og var glimrende. Rødkaal, Ribsgélé og Tilbehør, derefter Engelsk brændt Crème, en Fromage, som er Bibbes Yndlingsdessert og som vi ogsaa fik Juleaften.

Dertil fik vi Æblemost. Jeg havde sat Rødvinsglas paa Bordet, og da Manse gjorde Vrøvl over det, da vi ellers altid drikker den af Vandglas, sagde jeg, at det skulde være saadan, for vi skulde drikke Axels Skaal, og det kunde vi dog ikke med Vandglas.

Mens jeg husker det – jeg glemte det i Axels Brev – mon I dog ikke kunde skaffe mig lidt Shagtobak; jeg vil saa gerne have lidt at blande mellem vort eget Bryg, der har den kedelige Egenskab, at man ikke kan holde Ild i den. Jeg kan jo sende en Femmer i et Brev med Frimærker for at faa Summen nøjagtig og du kan, hvis Axel altsaa kan og vil skaffe det, sende mig en Pakke i et Brev af og til. Jeg vilde være meget glad, om det kunde lade sig gøre, for vi har jo ikke Tændstikker i Overflod.

Jeg har fortalt Bibbe om Janna, at den lille har indtaget en lidt upraktisk Stilling, hun siger, at naar hun kommer paa Hospital, kan de sagtens klare det, saa hun blev ikke videre rystet over det. De er jo saa dygtige nu om Dage; det var anderledes katastrofalt tidligere, især da paa Landet med en alm. Jordemoder. Gid du vilde lade være med at ængste dig for det, for det behøves vist ikke. Værre er det jo med Sjums, men mon hun dog ikke kan sende Jer bare et Brevkort med en Hilsen, bare hun dog tænker paa det, det kan der jo aldrig ske noget ved og saa ved I da at hun er all right. Jo, søde Dis det er rigtigt hvad du skriver om at undlade Takkebreve, men M. har nu i Sinde at skrive til dig, han kan bare saa daarligt skrive til dig, han er saa mærkværdig ringe til det; jeg vil ikke sige noget om det, for saa har det ingen Værdi, men han blev aldeles betaget over Bogen.

- - Lige nu kom Bibbe fra Munkebo med Brev fra dig, som jeg nu altsaa har læst og takker saa meget for. saa mange Oplevelser du dog altid al ["al" overstreget] har at berette om, det kan jeg sandelig ikke hamle op med, men vi har jo Bibbe, som er saa rask og glad for Tiden, det er jo Oplevelse nok for os. Manse er ogsaa i saa godt Humør for Tiden, saa vi har det saa dejligt – og Agr. all right.

Jeg skrev til Marie i Gaar og skal nok skrive til den gode gl. Charlotte. Aa, at Bodild skal til at dø, saa faar man ikke hende at se mere. Hun var elskelig imod mig, da jeg 1917 laa paa Diakonissen; Hvor er det smerteligt, men mange af os har jo naaet "Støvets Aar".

[Skrevet langs venstre kant på s. 4:]

Tak for Opskriften, den skal jeg sandelig prøve

[Skrevet langs venstre kant på s. 1:]

Ischias kommer af Fugtighed ikke af Blæst. Mon Søstrene kender til Astma og hvordan den skal have det.

[Skrevet på hovedet nederst på s. 1:]

Det er ikke Huset, der giver dig Astma, men Husets Beliggenhed, men selvf. er det umuligt at bygge for Tiden

[Skrevet langs højre kant på s. 1:]

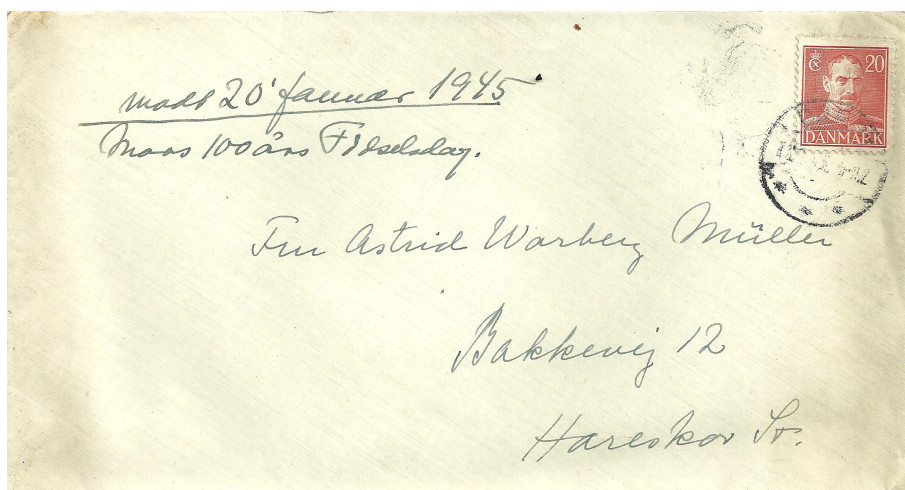
Til Lykke med Biddet! Gid det blev af!

[Skrevet på hovedet øverst på s. 1:]

Mon der saa er saa stort mere at skrive om, der snakkes om mig – jeg mener omkring mig. – Tør du dog nok tage ud, lille Dis, naar Lægen har forbudt det. Jeg tror aldrig Jørgen fik vor Lykønskn. til hans Bryllup, jeg havde Julekort fra ham, men han nævnede det ikke. Men hvad, det gør det for Resten heller ikke noget. Hils Axel saa meget og tusind Hilsner til dig selv fra din Junge.

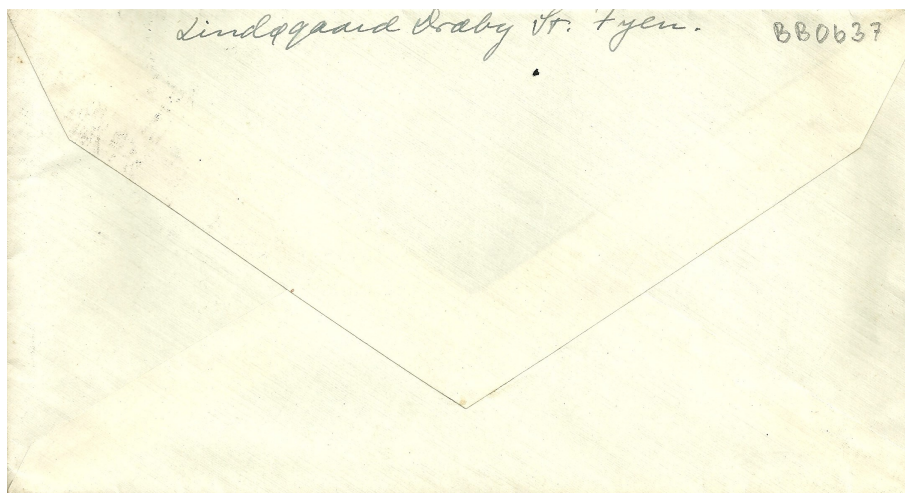
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Fred. 19de Jan. 1945

Minde lille sis!

I morgen har vi saa Mos Fjeldsday!
 Hvor havde det været dejlig om Fjelds-
 ene havde flasket sig, saa vi kunde
 have været sammen paa den dag!
 men det vilde Skabnen allsaa ikke.
 Git du havde været med paa Faro
 Day og haft de samme gode Minde-
 arbejder, som jeg har, det var saadan
 en usædvanlig dejlig dag, som jeg og
 tilbage frem og tænke paa. Du ved,
 vi var jo paa Erikshaab hos de to gode,
 og de havde gjort det saa festligt
 for os. Men selv om vi ikke kan
 være sammen og middis vel om
 Graustet med Blausker og Lidomyknie,
 saa kan vi dog mødes i Tanker og Brev.
 Du var nu hos Hjørne barn, hendes
 lille Palle, hvor var det om aften
 dig, og hvor vil det saa lunde på Tinde.
 Huset er bygget, men selv om det er bygget, men
 det er ikke huset, den gamle, men

De er ikke huset, den gamle, men
 Huset er bygget, men selv om det er bygget, men
 det er ikke huset, den gamle, men

Til dig og alle med Billedet! Giv det til mig af!

De er ikke huset, den gamle, men
 Huset er bygget, men selv om det er bygget, men
 det er ikke huset, den gamle, men

Jeg har for ikke saa forfærdelig længe siden haft fat i din lille smukke Sags til Mor, som vi har for 20 Aar siden - det smukkeste du nogensinde har skrevet - men desværre er den gaaet til Brændt blandt mine Papirer igen, jeg husker aldrig nøjagtig, hvor de forskellige Sager ligger, jeg har saa mange ^{større} store Gule Konvalutter med saadanne Sager, men noget af dem husker jeg da - om dagen der lyser spæt og klar og spejler vi ind "Vaaren" og saa: "For hvad du er og hvad du var, vi aldrig nok dig takket har, som vi saa gerne vilde." Hvor er det smukt og hvor det Sandhed. Vi fik aldrig Mor takket rigtig for alt det, som var fort os. hat og haabe, at hun har følt det.

Vi fik alligevel drukket Avels Skaal. Som jeg vist skrev laude vi Frk Petersen (Kjet. Sygehús) til Midday den Dag. Samtidig kom Billie paa Cykel fra sin Vaagepost paa Sygehúset.

J havde det hele paut, og juskigt. De
fik Harester, ikke krukødt, men
en frisk, der havde købt fra
for jagten gik ind og var glimrende.
Rørkaal, Riksgælle og Tilbehør, de fleste
Engelok brændt Crème, en Fromage,
som en Bibbes Lyndings desert og
som vi også fik pulcasser.

Særlig fik vi Abblimat. J havde
sat Radvinsglas paa Bordet, og da
manne gjorde Vindt om det, da vi
ellers altid drikker den af Vandglas,
sagde vi, at det skulde være paa den,
for vi skulde drikke Appel Skaal,
og det kunde vi dog ikke med Vandglas.
Men vi husker det - j glæder det
i Axels Brev - man J dog ikke kunde
skaffe mig lidt Sjagtobak; j vil
paa gerne have lidt at blande
mellem vort eget Brygg, der kan
den bedelige Egenskab, at man ikke
kan træde Jld i den. J kan jo tænke
en Fummen i et Brev med Frimærke
for at paa Fummen sig af j og den

BB0637

Tale for Opbeholdningen den 18de
i Marts 1817

Kan, hvis Axel altsaa kan, vil skaffe
det, sende mig en Pakke i et Brevopslid.
Jeg vilde være meget glad, om det kunde
blive sig givet, for vi har jo ikke Tid-
stikker mere i Aarsflod.

Jeg har fortalt Bibbe om Jarmas, at
den lille har vistnok en lidt upraktisk
Skilling, som siger, at naar den kommer
paa Høstet, kan de saftens klare det, saa
den blev ikke inden ristet over det. De er
jo saa dygtige om den Dag, det var andelstet
katastrofall tidlige, især da paa sandel
om en alm. jordmaden. Git du vilde lat
være med at angste dig for det, for det behøves
vot ikke. Være en det jo med Jarmas, men
mar den dog ikke kan sende for bare et
Brevkort med en Hilsen, kan den dog sende
paa det, det kan den jo aldrig ske noget med or
saa med I da at den er all rigtig?
jo, søk dis det er rigtig, hvad du skriver
om at undlat Takkebreve, men M. har nu i
Sind at skrive til dig, kan kan bare saa daadig
skrive, kan er saa nokværdig; ringe til det; jeg vil
ikke sig noget om det, for saa har det vist værdi,
men kan blev aldeles betagt over Bogens.
-- dig nu kan Bibbe fra Høstet siget Brev sig dig;
kan jo altsaa nu har læst og Takke saa meget for.
saa mange Oplevelser du dog altid det har at berette
saa det kan sandel. Ikke handle og med men i
om, det kan, som er saa rask og glad for Tiden det er jo
kan jo Bibbe, som er saa rask og glad for Tiden det er jo
oplyselse nok for os. manne er ogsaa, kan godt Høstet for
Tiden, kan vi har det saa dejligt -- og Ags. all rigtig.
Jeg skrev til Marie i Jan. og skat nok skrive til den gode gl.
Bibbe. Aa, at Bibbe skal til at do, saa naar man
ikke kunde at se mere. Hm kan elsket, imod mig, da j
1817 laapaalkroning. Hvor er det smukt, men mange
af os har jo naad. Størets kan.